

't Kleyn Hoorns liedtboeck : inhoudende eenige psalmen Davids, lofzanghen, en geestelijcke liedekens, seer bequaem om in de vergaderinghe der geloovigen gesongen te worden

<https://hdl.handle.net/1874/35528>

't Vermeerderde Aenhanghel

Van 't kleyn

Hoorns - Liedboeck,

Bestaende in verscheyden Geestelijcke
Liedekens; zynde nu verrijcht met
eenige stichtelijcke Gesangen noyt
voor desen gedrukt.

Psalm 81. vers 1.

Singht vrolijk Gode, die onse sterckheyde
is; Juyght den Godt Jacobs.

A M S T E R D A M,

By Abel van der Storck, Boeckverkoop-
per op 't Water / by de Nieuwe-Burch / in
de Delfsche Babel. 1675.

Klinck-dicht.

Die goets moets Psalmen singht , of geestelijke
Lieden,
En offert Gode danck en lof, mer mont en hert,
En vierigh in den geest, als opgetogen werdt,
Tot daer het Hemels heyr singht: Heer u wil gheschiede:

Wie kan't vermaeck van dien uytsprecken of bedieden?

Als 't welck een voorsmaeck geeft van 's Hemels melody,

En soetheyt, die 't gemoet veel aengenamer zy,
Als al de vreught die oyt de werelt kan aanbieden.

De bellerjes van gout die met haer suyvere klanck
Vereierden Arons rock: aenwijfen hoe den sanck
Van alle ydelheyt, gezuuyvert hoort te wesen.

En hoe men Gode lofen danck in 't herre speelt.

En vrolijk van ghemoedt, zijn eere roemt en
queelt;

't Welck als een soeten reuck de ziele kan ghenesen.

Denckt op 't Endt.

't Ver=

't Vermeerdert Aenhanghsel van
't kleyn Hoozns Liedt. boeck.

Stemme :

Johannes sprack met woorden soet.

A die om stryden hebben lust/
 Spoept u en wilt den hoop vermeeren/
 Als frap Soldaten u oprust/
 Leght af alle dijn oude kleeren/
 Van u eppen wercken omkeeren/
 Moet ghy / en leeren / stryden in 't heldt/
 Met den Koningh den Heer der Heeren/
 Die ober al heeft groot geweldt.

2. Sijn banier e staet op-gerecht/
 Onder den Heydenen verheben/
 Komt ; zydy slaef of eppen knecht/
 Maecht dat ghy hier zyt op-geschreben/
 De bypheynt sal u zyn gegeben/
 Ja oock het leben al waerdy doodt/
 Wilt ghy hem gehoozsaem aenkleben/
 En gelooven sijn woorden bloot.

3. Sijn Basynen die zyn gehoozt/
 Ober de werelt in alle hoecken/
 Komt al die wil / dus luyt sijn woort/
 Hy en wil geen persoon uyt-soecken ;

Stichtelijcke

Maer al die willen sal hy verkloechen/
 Gelyck zyn Boeken getuygen klaer/
 Maer die hem dient en magh niet zoeken
 Hier op sijn leven / 't is openbaer.

4. Vader / Moeder / Wyf ende Kindt/
 Suster en Broeder moet men haten ;
 Want wis yet boven hem be mint/
 Is hem onweerdigh wilt dit haten :
 Maer die 't om sijnent wil al verlaten/
 Het sal haer baten seer veel : want
 Tot Coningen al sijn soldaten
 Kroont hy in 't nieuwe beloofde Landt.

5. Elk Krijghsman moet besneden zyn/
 In 't verborzen wesen een Jode.
 Niet vleeschelijck de wapen dijn
 En zy / maer na des Schrijfts geboden
 Moet sy wesen machtigh booz Gode/
 Dat men upt. roode ende trest/
 Al wat sich hier in alle noode
 Tegens Godts kennisse verheft.

6. Wilt in de macht / die Godt u geeft/
 Blendden niet de waerheyt sijnen/
 Staet aengetogen met den kreest
 Der gerechtighheyt / tot beklijven/
 Om 't Evangelium te drijven/
 Wilt altijd blijven geleerst / geschoept/
 Omgozt inwendigh uwe lijven/
 Met de liefde die vierigh gloept.

7. De hope der saligheyt / wilt

O tot eenen helm opstellen/
 Grijpt aen vooz alle dingh / den schilt
 Des geloofs / als strijdbare gesellen/
 Die vierige pijlen der Hellen/
 Al sonder quellen / kond ghy subije
 Daer mee upblussen met versnelen/
 Loopt dus verduidigh tot den strydt.

8. Met 't zweert des Geests strijt onbertsaegt
 Godts woorzen dz aeght in 's herten gronden
 En siet dat ghy in all's behaeght
 Owen Hoofzman tot allen stonden/
 De aerdsche leden / 't lichaem der sonden
 Doodt met veel wonden na den heesch/
 Wilt ghy een vroom helt zyn bebonden/
 Doodt al de wercken van het vleesch

9. Wie diene / die neme zyn dienen waer/
 Wie ober den Hez leger reene
 Gestelt is tot een wachter daer/
 Dat hy waerschouwe groot en kleene/
 Weest nuchteren / waerkt algemeene ;
 Want sterckt te beene den vbandt is/
 Wie bupten 't Leger loopt alleene/
 Als Vina / wandelt ongewis.

10. Princelijcke strijders bailjant/
 Bolhardt in dat ghy hebt begonnen/
 Tot dat ghy den laetsten vbandt/
 De doodt / sult hebben overwonnen/
 Palmen en Kroon sal men u jonnen/
 Men soud niet konnen bedencken vzoet/

Stichtelijcke

Hoe ghy als de klaerhepdt der Sonnen/
In 't rijke Godts sult blincken soet.

Een is noodigh.

Stemme:

Gebenedijdt ô mijn ziel alijdt den Heer.

Alle mijn hoop / mijn troost / mijn toeverlaet
Wil ik gaen setten op mijn Godt en Heer/
Die al wat leeft in anghst en noodt bystaet/
Recht al op wat leydt ter neer/
Dies ik my tot hem keer/
En troost van hem begeer.

Niemandt / o Godt / sonder u yet vermagh/
Want ghy alleen de geber zijt van Al/
Die ons ellendt van hoven neer aensagh
Alhier in dit aerdsche dal/
Wp die dooz Adams val
Doolden in groot getal.

Royt mensch en sagh meerder Benaed geschien/
Als van u / Heer / ons menschen is geschiedt/
Want ghy dooz Christus ons u troost komt bien/
Leght op hem al ons berdziet/
Ons soo verlossen liet
wt liefden al om niet.

Eenwigh doozwaer lagen wy in den doodt/
Soo desen Troost ons niet dooz u ontscheen/
Met soud besmet / van deughden naecht en bloot/
Maer

Gefangen.

7

Maer / o Heer / ghy maectt ons reën
 Dooz u sterben geleen/
 Soo wy u recht na treën.

Is 't dan niet recht / dat wy met sin en moedt
 Desen weldader met lust loben altydt/
 Dagh ende nacht blyflich vallen te voet :
 Dem biddende met blyt/
 Dat hy ons schuldt scheldt quijt/
 En van sonden bezydt.

Wensiet / o Heer / dat Schepsel utwer handt/
 Ghy weet wat stof en maecksel dat wy zyn/
 Ellendigh / inoodt / besmet met sond en schandt/
 Vol zeeren en vol pijn/
 Stercht ons met u Woordt fijn/
 Op dat ons vzeught om schijn.

Alepnmoedigh / Heer / mosten wy dolen gaen
 Dooz 's duyvels list / die in quaet doen heeft lust/
 Had ghy / o Heer / ons niet vast by gestaan/
 En syn pijlen uptgeblust/
 Sijn rasery gesust/
 Ons te brengen tot rust.

Op wien / o Heer / sou'ick betrouwen vast/
 Dan U / mijn Godt / die eeuwelichheit leeft/
 Die wy upt genaed van sonden heeft ontlast/
 En dooz doot dat leven geeft/
 In die geschapen heeft
 Al dat op aerden sweeft.

Wijis / Lof / en Cer sal al mijn leben sanc/
 Dees Heer der Heeren geschien upt mynen mond/
 4

Stichtelijcke

Ick wil hem loven met mijns stemms geklanck/
 En dat uyt des herten grondt/
 Wachtende t'aller stonde

Oy sijn eeuwig Verbondt.

Stadigh / o Heer / mijn Ziel na u verlanght/
 Ick hoop met lust na uw' Hemelsche schat,
 Ick bid / o Godt / mijn Geest in rust ontfanghe/
 Als ick gae al 's wereltds padt/
 Leydt hem uyt 't aerdsche vat
 In uw' Hemelsche Stadt,

't Mist wel meer.

Uytbreyingh over Psalm 142.

Stemme :

O! onsen Godt en Heer seer hoog gepresen.

Als druck en noode / mijn hert en ziel klemmen/
 Arghsch ick en sineeck de Heer met mijnder
 stemme/

En schud' mijn reden uyt in zijnen schoot/
 Ende vertoon voor hem al mijnen noode.

Wanneer mijn geest in anghst is en verlegen/
 En seer benout / om datter op de wegen/

Die ick moet gaen / soo veel stricken staen :

Soo nsemt ghy u (o Heere) mijnder aen. (wen/
 Merckt Heer / en wilt ter rechterhant aenschou-

Nemant en wil mijn kennen in 't benoutwen :

Ick

Ick en kan niet ontbieden noch ontgaen/
 Niemandt en neemt hem mynder zielen aen.
 Heere / tot u krÿsch ick 'en segh waerachtigh :
 Ghy zÿt mijn toeverlaet / weest mijns gedachtigh :
 Ghy zÿt mijn deel / mijn toevlucht / en bystandt/
 In 't landt daer 't leven heeft de oberhandt.
 Mercht doch / o Heer / op myn weemoedig klagan/
 Want mijn vervolgers my ellendig plagen :
 Verlost my Heer / uyt desen / waren noode/
 Want hare macht en kracht is my te groot.
 Maer ghy / o Heer / myn hulper / zÿt veel stercker
 Heydet myn ziel uyt 's lijbens hange kercker :
 Soo sal ick uwen naem loben altydt/
 En dancken / dat ghy soo barmhertigh zÿt.
 Van sullen oock gewisselijck de b'zomen/
 Die 't hepligh recht beminnen / tot my komen/
 En haer tot my bergad'ren metter spoet/
 Wanneer sy sien dat ghy my soo wel doet.
 Denckt op 't Endt.

Stemme : Alst begint.

Al 't Goudt der Coningrijcken/
 Gesteent' en Peerlen meest/
 En is niet te gelijcken
 By die Jongheyt / die Godt b'zoest :
 Die wereldt sal verdwijnen /
 En al wat moy magh schijnen /

Sal bergaen / alsoo men ket.
 Mozt sal de tijdt hier wesen/
 O jonge Jeught vermaert/
 Gelyck eenen bloem gepresen
 Sy wast in een Boomgaert/
 Die men lustigh siet schijnen/
 Rochtans mozt hy verdwijnen ;
 Alsoo gaet 'et des menschen aerdt.

In al des werelts ronde
 En quam noyt mensche doozt/
 Of de doodt heeft hem ver slonden
 Het zy kiepn ofte groot :
 Maer die den Heer aenkleben/
 Die sullen eenwigh leven ;
 want sy leven / al zynse doodt.

Was o ghy jonge sinnen
 En zyt niet meer rebel/
 Dient Godt upt repndex minne/
 En doet na sijn bebel ;
 Scheydt u al van de quaden/
 En wijckt van hare paden/
 want sy loopen al na die Wel.

Met deughdt wilt u bekleeden/
 Dat ghy als kroosen jent/
 Sy wast in goede zeden/
 En u van 't quaedt af wendt :
 Soo sal de Heer gepresen
 W dan genadigh wesen/
 Als de boose sal zyn geschendt.

Godt sal de boose schenden/
 Die hier geweldt bedrijft/
 In den dagh / dien Hy sal senden :
 Soo Malachias schrijft :
 Die dagh sal eeuwigh branden
 Die stouten upt' en landen/
 Datter wortel noch tack en blijft.
 Princelijcke Jeughden
 Reemt hier uw' tijdt wel waer/
 Soo sult ghy gaen in vzeughden/
 Gelyck de Sonne klaer
 Sult ghy schijnen verheben :
 O Heer wilt haer doch geben
 Eenen saligh Nieuwe-Jaer.

Stemme : Ick weer een reyn Kasteel.

Breydt u huys terstondt/
 Ghy meught niet langer leben/
 Al zyt ghy nu gesont/
 Schoonheyt sal u begeben/
 Al zydy schoon en rijck/
 Ghy staet soo wanckelijck/
 wat zyt ghy meer dan d'aerd'en slijk
 2. Als 't Godt de Heer beliest/
 Soo moet ghy van hier scheyden/
 Al staet ghy vast geriest/
 Als Bloemtjes aen der Heyden ;

Deer kozt is uwen tijdt/
Want ghy dat saecker zyt.
Dat die ure komt metter vlijt.

3. Leest ende wilt verstaen
Men bindt het klaer beschreuen/
Dat ghy den wegh moet gaen/
Niemandt is hier gedleuen.
Salomon was seer wijs/
Absalon schoon propheet/
Sp zyn bergaen gelijk het V.S.

4. Sampson groot ende sterck/
En Haman hoogh van woeds/
David heeft menigh werck
Gedaen / gelijk die vzoede.
En zyn sp nist al doodt ?
Niemandt hier ober schoot/
De doot spaert niemant kleyn noch groot.

5. Ghy Jongers fier en schoon
Waer in wilt ghy verblijden ?
Het is het laetste loon/
Ter Aerden moet ghy glijden/
Bedwinght nwe natuer/
Cetwijl ghy zyt in u fleur.
Want ghy en weet noch tijdt noch uur.

6. Princen / Heeren gemeen/
Wilt in tijdt s sterben leeren/
Soo meught ghy groot en kleen/
By Christum jubileren :
Die val che wereldt hast/

Ja Godt en 't goede staet
 Weest altoos sober en houdt maet.

Van de Hemelsche Blijdtschap.

Stemme :

Daer was een Harder wijs vermaert.

Dat eenigh Godlyck wesen soet
 Wil uwen Geest bedoutwen/
 Op dat ghy met een reyn gemoedt
 Godts Aensicht meught aenschouwen/
 Wiens supber Licht // de herten sticht/
 Die vast op hem betrouwen.

Siet welcken Lief de ons geschiet
 Dat wy Godts kinders hieten/
 Maer openbaer en ist noch niet
 Wat wy sullen genieten/
 Wanneer hy sal // sijn Lief de al
 Ober de sijne gieten.

Sijn Engelen met soet geluydt
 Sullen sijn uptverkoren
 In alle plaetsen soeken uyt/
 En bzengeuse te boren/
 Daer sal niet een // hoe arm of kleen
 Dooz hem blijven verloren.

Al zynse kreupel / lam / of blindt/
 Veracht ends herschoben/

Als menſe reyn van herten vindt/
Men ſalſe brengen boven/
Daer ſullen ſy // van herten blij
Godt in der klaerhepdt loben.

Want door de liefde / die hy heeft/
Maecht hyſe hem gelijcke/
Sijn eppen klaerheyt hy haer geeft
Al in ſyns Vaders rijcke/
Sijn heerlijkheyt // is haer bereydt/
Op dat ſijn liefde blijcke.

Veel dypſent heyligen valiant
Sullen daer blincken ſchoone/
Ontfangen van des Heeren handt
Des lebens rijcken kroone/
Elck een ſal daer // verſchijnen klaer
In ſijn eppen perſone.

Die oude vrienden langh booz heen
Geſtorben en vergeten/
Die ſullen daer komen by een/
Hemelsche ſpyſe eten/
Als ſy verheught // en vol van hreught
Te ſamen zijn geſeten.

De Schaepkens die nu zijn verſtroyt/
Hier ende daer verſcheyden/
Die werden te ſamen dan gekoyt/
Het Lam dat ſalſe weyden/
En nimmermeer // ſullen ſy weer
Van malkanderen ſcheyden.
Hoe lieflijck ſal met hreughte ſijn

Dat soet geselschap leven/
 Eick een sal geern de minste zyn/
 wt lief den soo gedreven/
 waer 't mogelijk // het gantsche rijck
 Souden sy overgeven.

Want sy als een doozuchtigh vyer
 Van Liefde sullen gloeyen/
 Al wat sy geven goevertier
 Sal hondert fout inbloeyen/
 En haer Fonteyn // en wordt niet kleyn/
 Maer sy sal ewigh groeyen.

Al in haers Vaders liebe huys
 Zijn woningen by belen/
 Daer sullen sy bedryft van kruys
 Seer liefse rijck in speelen/
 Dat dupsent Jaer // een dagh is maer/
 Zoo weynigh sal 't verbeelen.

Wt aen-geporde soete Minn'
 Sullen sy niet verkloeyen
 Als Engelen bliegen upt en in/
 Malkanderen besoecken/
 want Liefd' is daer // in 't openbaer /
 Niet heymelijck in hoecken.

Hier is Liefde met vleesch bekleedt
 Gekrenckt in haer vermogen/
 Zoo dat men niet soo slaer en weet
 waer dat sy leydt gebogen/
 Alleen present // is sy bekent
 Den Goddelijcken oogen.

Het is de liefde wel een pijn
 Als mensse niet kan baten/
 Als sy dan wel soo kenbaer zijn/
 Hoe wil sy haer uyt-laten?
 Met wat een vzeught // sal sy haer beught
 Uytbreyden boven maten.

Wensdeels is hier gerupgenis
 Hoe groot de vzeught sal wesen/
 Godt aen te sien gelijk hy is
 't gedennen doet genesen/
 Hoe veel te meer // als wy den Heer
 Aenschouwen in het wesen.

Wie dese hope in hem heeft/
 Reynight hem selve mede/
 gelijk hy reyn is / en hy leest
 Met Godt in eenigheden.
 Al komter druck // of ongeluck/
 Inwendigh heest hy vrede.

Van 't wel bidden.

Stemme: Ick heb den Heer lief, &c.

Die Godes naem te recht sal roepen aen/
 Moet zijn gemoet van 't aerts geheel af keeren/
 En in den grondt des herten sich verneeren/
 En tot den dienst des Heeren veerdigh staen.
 Godt is een geest / en wil dat ook die geen
 Die hem sijn noot soecht kennelijck te maken/
 Hem in den geest en waer hope sal genaken/

En niet booz 't oogh en met den mondt alleen.

Maer innerlyck uyt 't binnenst ons gemoets/
Met byer'gen ernst / met suchten ende smeken
Moetme in 't gebedt met God aendachtigh spreken/
En bidden hem als oozspronck alles goedts.

Dat hy ons doch dooz syn barmhertigheyt/
Dooz synen Geest wil leyden en regeeren/
Dat wy te recht syn heyl'gen name eeren/
En dat syn rijk alsinty wert uytgebeydt.

Dat oock syn wil op Werden magh geschien/
Gelyck als die volbracht werdt in den Hemel/
En dat hy ons / t'wyl wy in dit gewemel
Op Werden zyn / ons daeg'lycks broot verlien.

Doozt bidden : Heer vergeeft ons onse schuldt/
Gelyck wy oock doen onse schuldenaren/
Wilt ons o Heer ! booz alle quaedt bewaren/
Dooz Sathan wreedt / die als een Leeuwe byst.

Op dat hy ons berleydet noch bekoozt/
Dooz 't valsche bedroggh der wellust en der sonden/
Maer dat wy broom en heyligh ongeschonden
Ten eynde toe volherden na u woordt.

Want u is 't Rijk / de Kracht / de Heerlyckheyt/
In Eeuwighheyt. Verhoozt ons in de name
Uwes lieben Soons / laet dit zyn Ja en Amen/
Tot eere van u groote Majestejt.

Prince / die Godt ootmoedigh valt te boet/
Syn wille doet / en bidt met groot verlangen/
Dast in 't geloof sal van den Heer ontfangen
Gswiffelyck zyn beed in overhjoedt.

Stemine :

Mijn ziel maect groot den Heer.

Doe d'Herders in der nacht/
 Waer Schaepjens op de wacht/
 Sozghvuldighlijck bewaerden :
 Omscheen haer in 't gesicht/
 Een klaer en helder licht/
 Waer in haer opeubaerde/

2. Een ober-groote schaer
 Van Engelen / die haer
 Dees boodtschap lieten hooren ;
 Hoe dat de Heer van al/
 Tot Bethlem in een stal/
 Heel ued'zigh was geboren.

3. En songen ober luydt/
 Het lof des Heeren uyt/
 Met haer bergode tongen/
 Wijn ziel heeft veel gepeps ;
 En denckt soo menigen reys/
 Hoe lieflijck of sp songen.

4. Ach ! soete melody !
 Ach Heer ! wanneer sult ghy/
 Ons aen u tafel bringen ?
 In 's Hevels Wyploft's zael ?
 Op dat wy al te mael/
 U lof gelijcklijck singen.

5. Daer singen 't nieuwe liedt/

't Welck schoon men dat nu niet
 Kan na sijn waerde queelen/
 Dan sullen metter daedt/
 En op sijn rechte maet/
 Staegh singen ende spelen.

6. Weij bzeught ! die alle bzeught/
 In soetheydt en geneught/
 En blydtschap gaet te hoben/
 Veel meerder scheelt in waerd'/
 Als Hemel en de Aerd'/
 D moet ick altydts loben.

7. Myn hert van bzeught ontspringht/
 Myn geest van blydtschap singht/
 Dooz 't grondigh overdencken/
 Van 't Hemelsche gesangh.
 O Heer ! wilt ons eer langh/
 Dees soetheydt reutwigh schencken.

Denckt op 't Endt.

Godtlijck ontsagh.

Wtbzepingh ober Psalm 114.

Stemme : Mijne Harp bekleet met rouwe.

Doe A'reël/ na veel Nabens /uyt Egipten schiet/
 En het edelhuyt van Jacob // 't bzeemde volck
 berliet/

Doe bleek klaer dat Godt de Heer // Juda had be-

En Israël wou beheerschen // als sijn waerde kint,
 Als de Zee dit werck aenschoude // de ydens' haer
 van een/ (heen/
 Als het de Jordane merckte // blootse rughwaerts
 d'Hoogh-getopte bergen sprongen // als de Stamm'
 in 't groen/
 En de heubels als de Lamm'ren // in de weyde doen.
 Wat was u ghy Zee / wat was u / dat ghy soo
 wech bloot? (schoot?
 En u / ghy Jordane / dat ghy / teghens stroom op
 Wat saecht ghy / o Berghen / dat ghy / opspronght
 op dat pas/
 Eben als de satte Stammen // springen in het gras.
 En ghy Heubels / dat ghy huppeld' // als het jon-
 ge Dee? (ben dee;
 't Was de groote Godt van Jacob // die d'Werd be-
 dien de heel nature dienen // en sleetse hooren moet;
 Die een Rots wel kan doen worden // tot een Wa-
 ter vloedt.

Stemme : Een Heremijt wil ick worden.

Een Vrouw die twalef Jaren/
 Aen den Bloedt-gangh had gegaen/
 Quam dzingen dooz de scharen/
 Om de Heer te roeren aen :
 Sy dacht / soo ick sijn kledt/
 Maer slechts aenraken kost/
 Soo sou'd' ick van mijn leet

Stracks zyn verlost.

2. Dies dzongh sy sonder schzomen/
 Dooz 't geloof al nyber doozt/
 Tot dat sy is gekomen/
 En aenroerde Jhesus doozdt.
 Waer dooz sy t'eenemael
 Soek is ter selber stondt/
 Van hare siecht en quael
 Geraecht gesont.

3. D'Heer Jhesus / tot een teecken
 Dat hem niet is onbekent/
 Heeft strackjes omgekeeken
 En hem tot het volck gewent/
 En vzaeghd' wie niet doozdacht
 Hem had geroeret an ?
 'k Doel dat van mijn een kracht
 Is upt gegaen.

4. De Vrouw dooz dese reden/
 Die vooz Jhesus boeren neer/
 Heeft hem die daedt beleeden
 Dooz aut woorden haer de Heer :
 Mijn Dochter weest verblijdt/
 Want u geholpen is :
 Weest vooztaen t'aller tijdt
 Gesondt en fris.

5. Mijn ziel / gelijck vooz desen
 Dese Vrouw is geschiedt/
 Wil d'Heer u doch genesen/
 (Hy verwerrept niemant niet)

't Zy oock wat siecht u deert.
 Soo ghy de sonden mijdt/
 En waerlijchtot hem heert
 Ghy raektse quijt.

Denckt op 't Endt.

Stemme :

Daer is een koude Sneeu.

EEn nieuwe Liedt wil ick heffen aen
 Te singen uyt Godes woort ;
 Daer in wil ick u doen berstaen
 Al van de nieuwe geboort/
 Van valsche Leeraers woort.

God ghygh den Mensch eerst maken
 Al na sijn eygen beeldt ?
 Die quam den byandt laecken/
 Hy heeft sijn leugen gereelt.
 Behet hoz veel 't nu scheelt.

De mensch die is bedo:ben
 Al door des duybels raedt
 Godes beeldt dat is gestorben ;
 Hy is genegen tot quaedt :
 Dat bewijst hy metter daedt.

Ghy moet u omme-keeren/
 Als Christus spreekt seer plaen/
 Als een kleyn kindt vernieeren/

Dat

Dat geen quaedt en heeft gedaen/
Wilt ghy in 't leven gaen.

Noch spreekt Christus/ wilt hooren/
Joannes drie booztoer ;
Ghy moet nieuws zijn geboren
In den Water en Geest seer klaer ;
Die valt het biesich seer swaer.

Merom ghy menschen alleen/
Jongh / Oudt / Arm ende Bijk/
Laet uwe hooghmoedt vallen
Met alle u valsche practyck/
Het geldt u ziel gelijck.

Verlaet u niet op de namen/
Om dat ghy Christenen hiet ;
Want ghy moogt u wel schamen/
Ist dat ghy 't volbzenghet niet/
Dat u Christus gebiedt.

Ghy mooght u oock niet bereemen
Van Christus doot en bloedt/
Want hy sal u verdoemen/
Ist dat ghy u niet en spoet
Te doen oprechte boet.

Bekeert u tot de ser uren/
Al na Schrifteurs vermaen ;
Wort nieuwe Creaturen/
Want het oude moet vergaen/
Als Paulus oet verstaen.

Oock doet Christus een lesse/
Lucas in 't byf de seer sijn ;

Dat men in d'oude Flesse
 Niet sal doen den nieuwen Wijn ;
 Hier baet geen hepligh schijn.
 Noch doet Christus daer leeren
 Met Lieffelijcke woorden soet ;
 Dat men op d'oude Klee'ren
 Geen nieuwe lap en doet/
 Want het scheurt metter spoet.

Dus laet u geen kussens leggen
 Onder uw' armen fris/
 Van die u den bzedde toe seggen/
 Aldaer noch geen bzed' en is ;
 Sp bedzielen u gewis.

't Zijn al balsche Propheeten
 Dienaers van Iesabel
 Die van haer tafel eten/
 Wildt / onzedigh en rebel/
 't Blijckt aen haer bzuichten wel.

Wilt ghyse kennen en leeren/
 't Zijn blinde leyders quaedt.
 Sp soecken in 't studeren
 Niet dan haer eygen baet
 Al door vernufte praet.

Och houde op dit ten goede/
 Dat ick hier heb gedicht ;
 Wilt u tot deughden spoeden/
 Om te wandelen in 't licht
 Al met een klaer gesicht.

De Prince der Princen verheben

Ontfermt u dit geflacht ;
 Wilt haer u gracy geben/
 Dat bidd' ick upt al mijn kracht/
 By dage en oock by nacht.

Noodige Bedenckingh.

Stemme :

Sterckt my , o Godt , mijn toe-verlaet.

Gedenckt o Menschen ! t'aller tijdt/
 Dat ghy sult moeten sterben ;
 Wat dat ghy waert : en wat ghy zijt :
 En wat ghy sult be-erven.
 Leert hier dooz t'wyl d' Heer tijdt verlient/
 Dat ghy hem na sijn wille dient ;
 Want na dees tijdt wy lesen.
 Sal der geen tijdt meer wesen.

2. De hutte onses ziels bestaet/
 We sijn en stof der eerden :
 Welck als een bloem op 't veldt bergaet/
 Waer upt men billijk leerden :
 Al wat vergancklyck is / te blien/
 En in dit leven toe te sien :
 Want na dees tijdt wy lesen/
 Salder geen tijdt meer wesen.

3. Die nu den dagh der saligheydt/
 Den tijdt van Godrs genaden/

Verwaerlooft / en sich niet bereydt/
 Te gaen op 's levens paden ;
 Diens byl is aen den boom gestelt/
 En woxt met schanden neer-gevelt/
 En na dees tijdt wy lesen/
 Salder geen tijdt meer wesen.

4. Al wat de werelt heeft en geeft/
 Moet eyndelijck verblieten !
 En na men hier nu heeft geleest/
 Sal men namaels genieten/
 Wanneer wy hoor Godts oordeel staen/
 O ! menschen wilt hier acht op slaen :
 Want na dees tijdt wy lesen/
 Salder geen tijdt meer wesen.

5. En of men nu sich selfs al streelt/
 En veel uyter uchts kan binden/
 En soo sijn eygen heyl onsteelt/
 Oede laet hem niet verblinden ;
 Maer sal sonder persoons aenmerk/
 Regelijck loonen na sijn werck ;
 Van salder / soo wy lesen/
 Een tijdt der boete wesen.

6. Dies soecht de Heer te'wyl dat hy
 Hem noch wil blinden laten/
 Roeyt hem aen / t'wyl hy is na by/
 't Wtstellen mach niet vaten.
 De godtloose laet af van 't quaedt/
 De sondaer hem bekeeren laet ;
 Want na dees tijdt wy lesen/

Salder geen tijdt meer wesen.

7. Ist dat ghy nu Godts stemme hoorz/
 Wilt u hert niet verherden/
 D'inght neerstigh dooz de enge-poozt/
 Soo meught ghy saligh werden/
 In tijdts u tot den Heer bekeert/
 Ent' wyl ghy leeft 't wel sterben leert:
 Want na dees tijdt wy lesen/
 Salder geen tijdt meer wesen.

8. En zaligh zijn de dooden / al
 Die in den Heere sterben.
 Die in den Heere sterben sal/
 En 't eentwigh leven erben:
 Die moet eerst Christus volgen naer/
 En nemen nu den tijdt wel waer/
 Want na dees tijdt wy lesen/
 Salder geen tijdt meer wesen.

Denckt op 't Endt.

Uytbreydingh over Psalm 139.

Stemme:

Hest op u Hert, opent u ooren.

Ghy ondersoecht en kent my Heere/
 Ick sit of staer / ghy weet 't perfect:
 Verstaet mijn gedachten van veere/
 En waer toe mijn hoozenen strecht.

2. 't Zyp dat ick gae of ben gelegen/
 Soo zyt ghy Heere doch om my/
 En siet en kent al mijne wegen
 Daer 's niet verhozen booz dy.

3. Daer 's niet een woozdt op mijnder tonge/
 Dat ghy o Heer ! niet al en weet :
 want ghy dooz siet hert / nter en longe/
 En kent en weet al mijn secreet.

4. Ghy beschickt wat ick booz of na doe/
 En houdtet ober my u handt/
 En wendt u oogh gestadigh daer na toe/
 Sulcks gaet veer boven mijn verstant.

5. Waer sal ick henen gaen of keeren
 Dooz uwen geest ? waer sal ick blien
 Dooz u aensicht ? Ach Heere / Heere !
 't Zyp waer ick ben ghy kondt my sien.

6. Waer 't dat ick opboer en geraeckte
 In 's Hemels thzoon / soo zyt ghy daer :
 Soo ick mijn bed in d' Helle maecte/
 Soo zyt ghy daer / en neemt my waer.

7. Schoon of ick met geswinde blercken
 Des dageraets / boer ober Zee/
 U oogh soud 't sien / u handt soud 't mercken/
 U recht erhandt hield my daer mee.

8. Spreeck ick : de duyfstermissen mogen
 My decken toe booz u aenschijn
 Sool's de nacht oock licht ; u ogen
 Daer kan niet booz verhozen zyn.

9. Want oock de duyfstermis / niet duyfster

Befangen.

En is by u; de nacht is licht
By u / gelyck den dagh haer luyfter
't is alles licht dooz u gezicht.

Pause.

10. Want mijn inwendigheyt en nieren
Hebt ghy o Heer! in u beleydt/
Ghy hebt my / dooz u wys bestieren/
In 's Moeders lichaem toe-bereydt.

11. Mijn herte u danck / lofen p'zys seydt/
Dat ick in 't leven ben geraeckt;
En dat ghy dooz u groote wysheydt/
Mij hebt soo wonderlyck gemaect.

12. Doe 't u belieft de my te scheppen/
Al eer m'er eenigh blijck van handt/
Al eer ick my begon te reppen/
Was mijn gebents u bekant:

13. Want uwe oogen mijn al sagen/
Doe 'k noch was onbereydt en t'soeck;
Den tydt van al mijn levens dagen/
Was op geschreuen in u boeck.

14. Hoe kostelyck en groot van somme/
Zijn u gedachten / Heer / dooz mijn?
Ick kanse tellen noch genoemen;
Want sy my onbegry'lyck zijn.

15. Schoon of ick om in slaep te raeken/
Des menschelyck geselschap schult;
Wanneer ick wederom ontwaecke/
Soo is mijn herte noch by u:

16. Ohy God dat ghy u macht liet blijcken/
En

Stichtelijcke

oddeloos gemoedt

verre van my wijcken/

erigh zijn na bloede.

ant sy lasterlyck van u spyken/

En u vbanden meer en meer

Heer! sonder oorzaeck 't hoeft op-steken;

Wes haet ick / die ghy haet / o Heer!

18. En om dat ick haer ernstigh hate/

Daerom en zijn sy myn vbandt:

Nochtans soo sal ick niet na-laten/

Te doen haer boosheydt tegenstandt.

19. Heer! ondersoecht mijn hert te degen/

Wsoefcht en proeft al mijn toeleggh/

Of ick oock ben op boosen wegen:

En leyt my op den rechten wegh.

Denckt op 't Endt.

Zegen-wensich, uyt Numeri 6.

Stemme:

De Aerd' is onses Godts voorwaer.

Godt heeft Moosi bebel gedaen/

Als Aaron 't volck liet van hem gaen/

Hoe hy haer sou gebenedopen/

En seggen: d'Heer g. benedijdt/

En hy behoede u althyt

Hy wil u ernstighlyck bevijsen.

D'Heer

D'Heer laet sijn bziendelijck aenschijn
 Gestadigh lichten over dijn.
 Hy is u gunstigh en genadigh.
 De Heer verhef sijn aengesicht
 Over u / op dat ghy in 't licht
 Moecht gaen en u geens dinghs is schadigh.
 Hy wil u na sijn herten lust/
 Sprechte vree en soete rust/
 Doelkomen en bestand igh geben.
 De lieve God verleen ons mee/
 Dat wy in lief d' / in rust en vree/
 Na sijn behagen mogen leben.

Denekt op 't Endt.

Stemme:

Daer ick lagh en sliep in 't groene.

Godt sprack in boozleden tijden
 Tot Jonam seer verstaeght/
 Maekken op sonder mijden
 Tot Ninive / en gewaeght/
 Dat sy om 't quaedt / 't welck my mishaecht/
 Werden geplaecht / 't is my geklaecht/
 Hy heeft tot Japho na een Schip gevraeght.
 Om booz den Heer te blieden/
 Singh hy te Scheve daer /
 En gaf Schip-loon den lieden/
 En voer ter Zee met haer ;

Doe sandt Godt sulcken windt boozwaer

Dat sy daer naer/

wierpen van vaer/

't Goet opt den Schepe / want het woegh te swaer.

Mer hzeesen en met beben

Eick synen Godt aenriep :

Maer Ionas daer beneben

Tagh ne'er in 't Schip en sloop :

De Schipper snellijck tot hem sloep

In 't Schip seer diep ;

Staet op hy riep/

Roept uwen Godt aen / die den Hemel schiep.

't Lot werpen by geballe

Gaben sy al consoort/

En consenteerden 't alle/

Om weten met accoort/

Om wien dat haer de Zee dus sloort

Sy wierpen voort.

't Dieel / soo 't behoort/

Op Ionam die moeste dan bukten voort.

Als de Schip-li'en vernamen

Sijn ongehoorzaem daedt/

Wraeghden sy nae 't betamen/

waeromme hebt ghy doch dit quaedt

Dooz Godt gebaen / liebe wat raedt ?

Hy sprack : verstaet

wat nijdt noch haedt ;

Werpt my in de Zee / op datse stiller gaet.

Noch roepden sy eendrachtigh

Maer 't Landt met groot ootmoet ;
 Maer de Zee was te krachtigh
 Dooz windt en groote vloedt.
 Doen baden hy / o Heere goet/
 't Onschuldigh bloedt
 Doch van ons doet/
 En wierpen Jonam in de Zee met sproet.

Doe stilden haer de baren
 't Hiel op van stormen groot ;
 Maer de Schip lieden waren
 Vol vrees in grooten noodt/
 En dachten / nu is Jonas doodt/
 Wie vooz Godt vloedt ;
 Maer Godt besloot
 Hem in den Visch / die hem te Lande schoot.

Drie dagen en drie nachten
 Was hy daer in bewaert ;
 Tijds aem most hy verwachten
 Godts genadigen aerdt.
 In den Walvisch was hy gespaert/
 Met d'zuck beswaert/
 Geheel verbaert.
 Godt was hy danckbaer/die hem heeft verklaert.

Pause.

Godt liet hem weder hooren/
 Doe Jonas was op 't Landt/
 En gebodt hem als horen/
 Doe hy hem eerstmael sandt.
 Jonas begond aen enen kant

¶

Met

Met goet verstandt
Te pzecken / want
Godt was te vzesen / soo hy wel behant.

Daer zyn noch veertigh dagen/
En Ninive sal vergaen :

Doe sy hoordeu gewagen
Van Ionas dit vermaen ;
Seloofden sy zyn pzecken saen/
Geestligh bera'en/
't Koninghlyck graen

Wesft selfs in sacken boete gedaen.

De Menschen en de Beesten
Vasten met groot getween :
De Koningh hoorde de meesten
Trock af sijn Purper reen/
Met een sack gingh hem bekle'en ;
En hiet zick een
't Vasten herbze'en ;

Wie weet syzack hy / 't quaet mochte God bekleen.

Als Godt dit al aensjouwde/
En haer wercken aensagh ;
Met ongeluck berouwde
Dem / dooz haer groot beklagh ;
Sy vasten daer nacht ende dagh/
Sonder verdzagh :

Godt die 't bermagh /
Werde de plagen en den grooten slagh.

Doe verdzoot Ionas 't leben/
En syzack : Dit dacht ick wel!

Dat ghy noch soude vergeben
 Haer sonden seer rebel.
 Daerom verliet ich / Heer / uw' bebel/
 Socht met opstel
 Een Schip seer snel/
 Om te ontvlieden op de Zee seer sel.
 Hy sette hem tegen 't Oosten/
 In der hitte bebanck;
 Daer liet hem Godt vertroosten/
 In al syn lijden krank;
 En liet daer een Krautwoorzen Krank
 Na Jonas danck
 Wassen seer lanck:
 Godt sandt een worm 's morgens diese dwanck.
 Godt liet den Krank bederven/
 Die in een nacht opquam;
 Doe wilde Jonas sterben/
 Klaut van der Sonnen blanz.
 Zyt ghy om der Krautwoorzen klam/
 die op u klam/
 Met recht soo gram:
 Draeghde de Heere selfs al aen Jonam.
 Ja tot der doot ellendigh/
 Wen ich toornigh met recht:
 Sprack Jonas onbehendigh
 Tot Godt / die hem uptleggt:
 Zyt ghy aen die Krautwoorde slecht/
 Daer ghy affeght/
 Soos vast gehecht

Hoe soud' ick dooden dan soo menigh knecht ?

My jammert te berdoente

Minid' groot om bespien ;

Sprack Godt tot Jonam koene ;

Want daer werden gesien

Wel hondert en twintigh duysent li'en/

Wanckelbaer ri'en/

Die niet en schi'en

Het quaedt van 't goedt / en laten haer kasti'en.

Gozlof dit 's Jonas leere :

Maer daer is op dat pas

Een / die noch meerder eere

Woerdigh is dan Jonas :

't Gekroochte riedt / 't roockende blas

Liet hy soo 't was :

Dit 's / soo ick las/

Christus Godts Sone / die ons al genas.

Scheydt-Liedt.

Stemme :

Fijn Godtvreesende Helden.

Het scheyden en 't bergaren
 Heeft beyde sijnen eydt.

Het scheyden haert beswaren/
 't Bergaren meest verblijdt.

Daer upt wy mogen leeren/

Om dagh en nacht te houden wacht/
Tegens de komst des Heeren.

2. Tegens sijn openbaren/
Op dat wy dan met hem/
Mogen vzeughdigh vergaren/
In 't Nieuw Jerusalem/
Maer om hier toe te komen :
Moet men het vleysch / sijn lust en eyfch
Ontseggen en betoomen.

3. Men moet een afschepd maechen/
Van 't sondigh leuen boos/
't Onreyn niet aenraechen :
Versaechen al 't Godloos/
En ydel wereldds poogen :
Hooghmoets onrust / en oogen lust/
Welck menigh heeft bedrogen.

4. Die nu te lange heyden/
Om scheyden uyt de sond/
Die sal Godt van hem scheyden/
En spouwen uyt sijn mondt/
Als Christus me'er sal komen :
En scheyden al / het quaedt getal/
De sondaers van de vromen.

5. Hoe bitter sal dan wesen/
Het scheyden door die gsen/
Die Godt niet willen vzeesen/
Den rupmen wegh intre'en.
Als haer dit woordt sal verffen :
Oet wegh van hier / in 't helse byer/

In 't aenwigh tanden knerffen.

6. En of sy schoon in kuylen/
In hoven onder d' Aerdt/
Dan soecken wegh te schuylen/
En roepen heel verbaert :
Bergen wilt ons bestelpen/
Dooz Gods aenschijn / en helse pijn /
Welaes ! 't en sal niet helpen.

7. Maer die haer nu bereyden/
Te gaen dooz d' enge poort/
Dan 't sondigh leven scheidt/
Sullen dit lieflijck woordt :
Komt ghy gebenedijde/
Dan hooren aen : met Christus gaen
In 't Hemelsche verblijden.

Denckt op 't Endt.

Uytbreydingh over Psalm 84.

Stemme :

Al wat men hier.

Hoe liefelijck / hoe heerlijck en hoe schoon/
Zijn Heer u wooningen in 's Hemels thoon ?
Mijn ziele sucht / verlanght en wenscht soo seer/
(Met vaste hoop) na u Dooz-hoven Heer.
Mijn lysen ziel verheugen haer in Godt/
's Lebens Fonteyn / de Heere Sebaoth.

Gelyck een vogel heenen weder sweeft/
 Tot dat 's een hups vooz haer gebonden heeft.
 Gelyck een Swalutwe soo aerdigh mest/
 Een lemen hups / haer jongen tot een nest ;
 Soo soecht myn ziel oock troost **E** ruste ghe-
 not/

In u Altaer / o Heere Sebasth !

Mijn Koningh en myn Godt / o wel die geen !
 Die woonen in u hups en dat betre'en ;
 Want sy zyn Heer soo seer in u verblydt/
 Dat sy u name loben t'aller tydt.

O wel dien mensch ! die u o Heer betrouwt/
 D vooz sijn Schildt / sijn Arm en sterckheydt
 houtwt/

Van herten u na-wandelt heel en al/
 En onbesmet gaet door dit jammerdal.
 En die aldær de Fonteyne sticht en maecht)
 Wiens frisse dronck na lebend water smaecht.
 Een Leeraer die sich in sijn plicht wel quijt/
 Die wordt van Godt seer mildt gebenedijt.

Dy houden d'een veranningh na den a'er/
 Soo dat men hier vooz oogen naecht en klaer/
 De rechte Godt / die alle dingh aens'choutwt :
 Dat die sijn woonst' tot Sion geeft en houtwt.

Heer Sebasth / o Godt ! verneemt en let/
 Ich Jacobs God ! verhoort doch mijn gebedt/
 Godt onsen Schildt aens'choutwt en niet doch aen/
 't vlijck dijns gelsfden laet vooz u bestaen.

Want eenen dagh in u vooz hohen waer

Stichtelijcke

Deel beter Heer / als dnyfent sy een a'er /

Deel liever houd ick in u huyg de wacht /

Als langh te zyn by 't Goddeloos geslacht.

Want Godt de Heer is onse Son en Schildt :

Benaed en eere geeft de Heere mildt.

den brouwen neemt hy oock in sijn behoedt /

En nimmer meer onthzeecht haer eenigh goot.

Heer Sebaotj / wel dien die soo bestraot /

dat hy hem heel en al op u verlaet /

die al zyn troost en hoope op u stelt /

dies wordt hy noyt ter schande neer gebeft.

Denckt op 't Endt.

Na 't Avondmael.

Stemme :

O Zaligh, heyligh Bethlehem,

Hoe troostijck ist / booz al die geen /

die dooz 't geloobe weer gebaert zyn :

die waerlijck zyn van Chzisti le'en /

Als s' in des Heeren Naem vergaert zyn.

2. En dan eens broodts deelachtig zyn /

Tot een geheugh van Chzisti lyden /

En drincken t'samen van den Wijn /

om dat sijn bloedt ons all' bezyden.

3. Om dat hy heeft sijn bloedt gestoet /

om ons versoeningh te verwerven /

Waar

Waer door men dan gedachtigh woordt/
Zijn bitter ijden / kruys en sterben.

4. Maer als m' hier na in 's Hemels Zael
Met al die Godt van herten vreesen/
's Lams Bylofts- feest en Abondtmael/
Sal ewighlijck deelachtigh wesen.

5. Alsm' in 't volmaechte ober schoon/
Met al d' Apost'len en Propheeten/
Verheerlijcht met des levens kroon/
't Verborgten Hemels broodt sal eten.

6. En d'yncken upt des levens bloedt/
De Melck en Wijn / van Godts genaden:
Met aller b'reughden oberbloedt/
Sich sal in ewighheyt versaden.

7. Hoe sal men dan met herten bly/
Gelijck gemeste Matb'ren / spzingen/
En d'aldersoetste melody/
Het nieuwe liedt des Hemels singen.

8. Hoe sal het hert van lof en danck/
Als een Fonteyn / dan oberstromen
Godts liefd' en heerlijckheyt / met sauck
Verheffen en geduerigh noemen.

9. O! soete rust / o salige standt/
Mijn ziele sucht soo menigh twerven
Ma u / en 's Hemels Vaderlandt/
om haest u waerdigheyt te erben.

Denckt op 't Endt.

Danck-Liedeken uyt Esaie 12.

Stem: Psalm 6.

Wilt my niet straffen Heere.

Ich daneke u / o Heere/
 Dat ghy cooznigh seere
 Geweest zyt over my/
 En dat offn toozne sware
 Hem gekeert heest boozware
 En my nu troostet by.
 Godt is myn heyl gezyzen/
 Ick ben secker in desen/
 Ende ont sie my niet;
 Want Godt / de Heer verheben/
 Is myn sterckheyt daer neben/
 Mijn Psallein en Heyl siet.
 Ghy sult uyt die Fonteyne
 Des Saltghmakers reyne
 Met bzeughde scheppen soet/
 En ghy sult met verblijden
 Seggen ter selver tyden:
 Danckt doch den Heere goet.
 En pzedickt synen Name/
 Verbzepdt syn wercken te samen
 Onder die volcken saen/
 gedencke doch oock aen desen/
 Hoe dat syn nam gezyzen
 Soo hoogh is / wilt verstaen.

Wilt den Heere lof-singen/
 Want heereijcke dingen
 Heeft hy gehandelt / hoorz /
 Sulckes sy kennelijcken
 In Landen ende wijcken
 Ober al hoorz en hoorz.

Jupghz en wilt triumpheren/
 O ghy Inwoonders teere
 Spons gebenedijde/
 Want die Heylige reyne
 Israels algemeene
 Is groot by u altijde.

Uytbreijdingh over Psalm 123.

Stemme :

Verhoort ó Godt mijn woorden klachtigh.

Ich hef o Heer ! mijn heert en oogen/
 Tot u / die in den Hemel sit ;
 Waer ick ootmoedigh smeek en bidt /
 Met mijn gemoedt ter neer gebogen/
 Om mededogen.

Gelijck als dienstwillige knechten
 op d'handen haer der Heeren sien/
 om 't geen sy seggen en gebien/
 Terstont daerbaerdigh upt te rechten
 En te beslechten.

Gelijck een Dienstaeght niet verlangen/
 Ma

Da d'handen haerder Vrouwen siet/
 Belockt dooz hope / off sp' pet/
 Macht dooz haer trouw en dienstbze gangen/
 Dan haer ontfangen.

Soo oock / wy onse oogen keeren/
 Tot u / o Godt gebenedijt!
 Tot dat ghy ons genadigh zyt:
 Zyt ons genadigh liebe Heere/
 In dit verseeren.

Want wy zyn Heer / seer vol verachtigh:
 Seer vol verachtigh smaet en spot/
 Is onse Ziel / o goede Godt!
 op uwe hulp strecht ons verwachtingh/
 En hoops betrachtigh.

Verlost ons van het schimpigh smalen/
 Waer mee de stoute ons belacht/
 En den hooberdigen veracht/
 Wilt met u hulpe nederdalen:
 Ach! wilt niet dzalen.

Denckt op't Endt.

Uytbreidingh over Psalm 121.

Stemme:

In bitterheydt der Zielen, of: Uyt
 den diepten d' Heere.

Ich hoor Trompetten klinken/
 De vbandt is na by;

Ich

Ick sie harnassen blincken ;
 En niemandt is met my,
 Het hert klopt dooz 't benouwen ;
 Dies laet ick diep beschroomt /
 't Gesicht / 't gebergh aenschouwen /
 Of daer geen hulp van koont :

2. Daer is geen hulp dooz handen /
 Dooz handen / dan van Godt ;
 Van Godt / die 's wereldds landes
 Heeft onder zyn gebodt :
 Van Godt / die 's Hemels lichten
 Heeft onder sijn gebiedt /
 En die 't wel eer al sichten /
 Dat 's menschen ooge siet.

3. Wie kans Gods volck betrapen /
 Al zynse onverdacht ?
 Wannere de wachters slapen /
 Hondt Godt om haer de wacht,
 Hy is niet als de menschen /
 Die / op de wacht geset /
 Als sy geen slaef en wenschen /
 De slaef haer wacht belet.

4. Moet slaef bevingh zyn oogen /
 Moet hadt hy slapens lust /
 Dies wy bymo: digh mogen
 Gaen nemen onse rust,
 Sijn hulp die hy doet blycken /
 (Welck alle leet be: dooft /)
 Die magh men bergetycken /

Een schaduw boven 't hooft.

5. De Donn' / op hooge dagen/
 Schoon sy al brandigh streekt /
 Kan dooz haer hitt' met plagen/
 Als hy haer krachten vzeekt :
 De Maen in bochte nachten/
 Schoon sy de leen verkout/
 doet op ons leen geen krachten/
 Als hy s' in warmte houdt.

6. Een quaet en kan u deeren:
 't Zp of ghy buytens huys /
 D selben moet genteeren/
 daer is geen vzees dooz kruys ;
 't Zp of ghy binnens deuren
 In uwen huysse bent/
 geen quaet kan u gebeuren/
 Dan nu tot aen u Endt.

Een is noodigh.

Stemme :

Godt sprack in voorleden tijden.

Iesus die quam gegangen/
 Cor binnen Berhania/
 daer wie dt hy wel ontfangen/
 Dan een vrouwe Martha ;
 die was de suster van Maria

Magdalena / soo ick versta/
Die wilde wederkeeren van den qua.

2. Sy sat aen J. sus boeten/
En hoorde die woerden aen
Christi / niet om verfoeten/
Maer Martha was belaeen/
Al om den Heere wel t' ontsaen/
Sy heeft gedaen / haer werck seer saen/
Singh sy tot Jesum met een sulck vermaen.

3. Heere neemt ghy geen achte/
Hoe dat mijn suster byz/
Geseten soet en sachte/
Alleene laet dienen my/
Seght haer dat sy oock doende zy/
En my sta by : nu hoorst Christi
Antwoorde : Martha / Martha seyden hy.

4. Ghy sozght hoor: veele saecken/
En hebt veel moeyten swaer/
Een d'ack (wilt dit wel smaecten)
En is van noode maer / Maria heeft verhooren klatt
't goet deel eerbaer / het weick hoorwaer/
Oock niet en sal genomen zyn van haer.

5. Vrienden / laet ons verliesen
Dat ober goede deel/
Dat wy niet en verliesen / dat kostelijck verzeel/
Het Eua ngely schoon Inweel/
Volge geheel / in 's Geests pzeel/
Soo wert des Heeren naam ons een kasteel.

Een is noodigh.

Stelle

Stemme: O Klemine bedruckt en swaer.

In desen tijdt sel ende krank/
 Boort men suchten en hermen
 Wenout / doot sober ueringe krank/
 Rijcke lieden verermen/
 onbepl is de hane / boot den koopman voot
 Menigh snaphane / en rober hem doet
 Seer grooten schade ;
 Te water / te landt / na lijf en goet/
 Op lijden moet / vooch ende spade.
 Och ! Kooplieden wel boot u fiet/
 Dat men it niet en roobe/
 Tijdtlijck goet en meen ick niet/
 Maer 't kostelijck geloove/
 In een conscienci / oprecht en klaer/
 Met sulck intentie / dat men geern warr
 Maer al 't beslaben/
 ontslapen in Christus verbaer /
 om rusten haer / ter rechter haben.
 Boot dese haben weele vergaen ;
 Is 't niet een droebe saecke/
 Als men veel storm heeft wederstaen/
 Doch te lijden schip- vaaecke ?
 Daerom op de vaaecke / laet ons mercken wol/
 In de laetste vaaecke / boot sienigh en suel/
 Als die valljande/
 op dat wy mogen vpt die zee sel/

Ma veel gequel / komen te lande.

Maer ghy die quelt met ongemack

Wien kost te genieten ;

Het is een aengeboren pack ;

Laet het u niet berdzieten ;

Maer snel van maniere / in den somertijdt /

Doet gelijck de miers / arbejdt om yzofyt :

En dat by desen /

Hoe arm en veracht ghy zijt /

Ghy mooght dooz blijt / Koningen wesen.

In Koningen hupsen plaspant /

Woont die koppe onreynne

Dooz haer neerstigheyt en verstant ;

Dus hoe arm en kleynne

En geeft niet verloren / het betrouwen dhn ;

Ter werelbt bekoren / zyn booz Godts aenschijn

d' Arme verheben /

Die Rijcke in 't geloobe zyn /

Erfgenaem sijn / des Rijcks verheben.

Seyfende na 't verheben Rijck /

Neerstigh in goede werken /

En doet der waerheydt geen afwijck ;

Oy dat Compas wilt merken :

(mees

Want om 't Schips verflinden / waeyen meer en

Schalcke valsche winden / alle menschen leer.

och wilt ons senden /

Tot een Stierman t' allen keer

Wien Geest / Heer / om wel te enden.

Paulus wesende t' eynder haert

Dijns lebens pelgrimagie/
 Verbijsd' hem / dat hy hadde bewaert
 't geloof / en dat de gagle
 Van Godts handt ydone / hem was t'geleydt
 Die eeuwige kroone / der gerechticheydt.
 Broeders volheerdigh/
 Om vollen loon neer stigh arbeeydt/
 Men 't eynde leyt / den Prijs seer weerdigh.

Daer zyn der / die van ryckdom groot
 Beel roemen en vermeten/
 Maer zyn arm / naecht ende bloot/
 Het welck sy niet en weten.
 Wylt ydel herommen / o Christen getal
 En wilt uo' ryckdommen / van hier bluycken al/
 In 's Hemels erben ;
 Want dese stadt der wereltd sal/
 Met grooten val / vierigh bederven.
 Van sulien veel kooplieden slecht/
 Daer jammerlijck beklagen/
 die in Glaus moes-gerecht
 Nu hebben sulck behagen/
 Dat sy niet en hzagen / na Petrus verhael/
 om de goede dagen / te sien principael/
 In d'ander wereltd/
 Die klaer sal blincken al te mael/
 Selijck Christal / schoone bepreelt.
 In die schoon princelijcke Stadt
 Werden rijcke bevonden/
 Die haer herte met haren schat

Gefangen.

91

Wdaer hebben gesonden/
 En hier niet en sozgen / als Heydenen sot/
 Maer hebben verbozgen / haer leven in Godt.
 Ons al geschiede
 Van den Heere sulck saligh lot/
 Bidd' ick vooz 't slot / van mynen Niede.

Stemme:

Hoe legh ick hier in de es ellende.

1. Israël most de eerstelingen/
 Van haer / van 't Vee / en van haer Landt/
 Geheylight tot den Heere bzingen/
 In sijn huys tot Offerhandt :
 Dit leert ons : dat on' eerste dagen/
 Van onse Neughd / hem best behagen.

2. Jeremias in sijnne klagen/
 Seyd : het is een kostelijck dingh/
 Het jock in sijnne Neughd te dragen/
 Daer mee hy selfs geladen gingh/
 Dit jock is het Gebodt des Heeren/
 Wilt dat te recht doch dragen leeren.

3. Neemt dit jock op / wilt Christum volgen/
 Sijn jock is soet / light is sijn last/
 Al is de Wereldt daerom verholgen/
 En onbernoght / houdt u doch vast
 Men Godts Gebodt / ons hier gegeven/
 Tot onderwys in ons jonck leven.

4. Bliedt doch de lusten der jonckheden/
 Maer jaeght de gerechticheyt nae/
 't Beloof / de Liefde / en de Biede/
 In al u wandel vzoegh en spae/
 Met alle die van herten vepne/
 De Heer aenwoepen in 't gemeyne.

5. In uwe jeughd wilt doch gedencken/
 Wus Scheppers / eer u overkomt/
 Den quaden dagh / die sal u krencken ;
 Als outheydt u ter aerden kromt/
 En uwe Son verliest haer luster/
 En Maen en Sterren worden dupster.

6. Ick eysch niet dat ghy niet soud rustigh
 Noch deughdigh vzoijck mogen zijn ;
 Maer dat ghy u wacht vooz 't wellustigh
 Welchs eynde loopt tot vzoerbe p'n.
 Wat mach ons sulcke vzeughde baten/
 Daer dooz ons Godt soude verlaten.

7. Kinderkens wilt doch niet heminnen/
 De werelde / noch wat daer in is/
 Naught ghy daer aen met hert en sinnen/
 Soo loopt ghy 's Heeren wegen mis ;
 En wordt dooz schoonen schijn bedrogen/
 Dus wilt haer doen te recht beoogen.

8. Haer Dorst sal u hooz ooghen stellen/
 Hooghmoedt / vleesch-lust / en oogert-lust/
 Om u daer dooz ter neer te vellen/
 Hierom 't gemoedt doch wel foe-rust/
 Met 't Harnas Godts om uwe ledent ;

Gefangen.

53

Soo meught ghy 's Wyants macht bertreden.

9. Vertrouwt uws Beloofs mede-wercker
 Die 's wyants macht verwonnen heeft/
 Al is hy sterck / de Heer was stercker/
 Die ons oock t'oberwinnen geeft:
 Om hulp wilt bidden / soecken / kloppen/
 Sijn ooz sal hy vooz u niet stoppen.

10. Moet ghy in droefhepts water swimmen
 Heel diep dat ghy haest most te grondt/
 Verheft tot hem uws herten stemmen/
 Hem / die de vrome in noodt bystondt;
 Geen leet / hoe groot / kan u vastelpen/
 Alst hem beliest hy kan uyt helpen.

11. Hy besoecht niet boben vermogen;
 Maer geeft ons tot verdzagen kracht/
 Wilt u veel neerstiger dan poogen/
 Dat ghy sijn wille wel betracht/
 Ist 's Heeren wil ons te bedzoeben/
 In 't tydelijck: 't geschiet om ons te proeben.

12. Het Godlijck treuren werckt verblijden
 Een blijdschap die niet en vergaet/
 Het is maer Vaderlijck kastijden/
 Als Godt sijn Kinderen somtijds slaet:
 't Is niet dat hy haer wil bederven/
 Maer dat sy 't eenwigh mogen eruen.

13. In 't eenwigh sal duffent saer wesen/
 Soo hoort als by ons eenen dagh.
 Met reyne herten / wilt hem dan bzeesen;
 Want geen onreyn daer komen mach/

Maer die hier gaen van deught tot deughden
Die komen in de vzeught der vzeughden.

14. Een vzeught die men niet kan beschrijven/
Noch niet uytspreecken met de mondt/
Die hier tot 't endt volstandigh blijven/
En winningh doen met 's Heeren pont
Vertrijght / maer die 't in d'aerde spitten/
Sullen Godts Rijcke niet besitten.

Elck liet toe.

Na de wijze :

De Vogelkens in dor muyten.

Komt al van Zuyden en van Oosten /
Die met sonden zijt belaeen

Ick sal u wel lieflijck vertroosten /

Met mijn vleesch sal ick u versaeen /

Ick ben de Fonteyne verheben /

Al die dorst heeft die come naer /
die daer uyt dzinckt sal eeuwich leben /

Spreect Christus in het openbaer.

Ick en ben hier oock niet gekomen /
o Menschen teer / zijt dies wel vzoet /

Om dat ick u soude verdoemen /

Maer verlossen al met mijn bloedt /

Ick beger in u hert te wenen /

Daer en moet geen ander in /

Alleen soo moet ghy op my steunen /

Gesangen.

55

Of ghy en komt niet daer ick bin.
 Ick ben de Wijnstock uptgepzyoten
 Spreckt Christus by/verstaet mijn woort
 Blijft vastelijck in my gesloten/
 Ghy sult brengen veel vruchten voort :
 Maer laet ghy u alsoo verleyden/
 Dat ghy der menschen troost aensiet/
 Ghy werde van den Wijnstock gescheyden/
 D vruchten sullen doogen niet.

Daerom hebt lief mijn uptberkoren/
 die u in de wereltd doen quaedt/
 die u boosheydt leggen te voren/
 Biddet daer voor / 't is Christus raedt/
 Want hy doch selve heeft gesproken
 Men den krukke met luyder stem/
 O Vader latet zyn gewroken/
 Ick bidde u / vergeest het hem.

En vreeset niet alle te samen/
 Mijn woortd voor de wereltd belijdt/
 Of ick sal u weder beschamen
 voor mijn Vader gebenedijt/
 Aldus en wilt u doch niet vreesen
 Maer strydet kloek met herten voor/
 Laet den knecht gelijck den meester wesen/
 Het belijft den Vader alsoo.

Ick ben een goet Herder uptermaten/
 Ick gae alie mijn Schaepkens deur/
 Ick wil mijn leven daer voor laten/
 Ick ben alleen de rechts deur/

En laet u doch niet verleyden/
 Van die daer buyten de deure passeert
 Het zijn dieben en moordenaers beyden/
 Spreekt Christus / soo hy ons leert.
 Niemandt en komt tot den Vader/
 Van dooz den Sone Godts alleen/
 Hy biddet vooz ons allegader/
 Dus weest doch met Christo te vreen/
 Ende wilt vast op hem betrouwen/
 Hy is die verwoyten steen/
 Doet ghy het niet / 't sal u berouwen/
 Als ghy van hier sult moeten scheen.
 Vrince / Godt aensiet ons ellenden
 Hier in die droebigh aerdtsehe dal/
 Wilt uwen Geest hier neder senden/
 Die ons alle vertroosten sal/
 Soo mogen wy u de eere geben/
 Al in den Hemelschen Throon/
 Dooz Christusum / hy is onse leven/
 Wy verwachten van hem de Kroon.

Psaln 62. Stemme:

O ghy Nimphe hoogh vermaert.

Mijn ziel is soo stil en soet
 Tot Godt die my bystaet/
 Want hy is mijn Trooster goet/
 Mijn hulp en toeverlaet/

Daers

Daerom sal // geenen val
 My doen storten nimmermeer/
 En al ist // dat met list
 Op my werde gewacht soo seer/
 Om te helpen van kant
 Als een hangende wandt/
 En muer die hem buyght neer.
 Sp versie: en mer boozdacht
 Leugens om dempen my/
 Sp geben goe woozden sacht/
 In 't herte bloecken sy/
 Haren raedt // my niet schaedt/
 Want mijn ziel staet heel en al
 Op den Heer // die wel eer
 My behoedt heeft boozden val/
 Hy is mijn hulp en troost/
 En mijnen Schildt altoos/
 Dat ick niet vallen sal.

By Godt is alleen mijn heyl/
 Hy is mijn eer / mijn steen/
 Men sijn hulp en is geen feyl/
 Hy ist en anders geen/
 op hem bouwt // en betrouwt/
 Liehe lieden / in den noot
 Schuddet upt // en ontsuypt
 Booz hem ulve herten bloot/
 Maer op geen menschen siet/
 Want sy en zijn doch niet/
 Al schynen sy seer groot.

's Menschen doen wel overleydt
 Soo vint men 's al te saem
 Lichter dan de pdeihypt/
 Al zijn sy groot van naem,
 Op onrecht // niet en hecht
 Noch op stonten hoogen moedt
 Bliet geringh // alle dingh
 Dat van selfs verdwynen moet;
 Soo ghy rijkdom ontfanght/
 D herte niet en hanght
 Men dat tijdelijk goedt,
 Godt heeft voorzichts wel gesept
 Een dierbaer weerdigh woort/
 En met groote soetsigheyt
 Heb ick 't somtijds gehoozt/
 Dat de macht // en de kracht
 Om te helpen is alleen
 By den Heer // daerom keer
 Ick tot hem en anders geen;
 Ghy Heere zijt soo goet/
 Na dat een yder doet/
 Betaelt ghy groot en klein.

Het Geestelijk Hierusalem, Apocal, 21.

Stemine:

Q Zaligh Heyligh Bethlehem.

O Geestelijcke Hemels-stadt/
 Seer onbegrijpelijk zijn u gronden/
 Godt uytverkooren hepligh Schat/
 Waer in Godt selve wordt behonden.
 Een Stadt waer in Godts heylighepdt/
 En sijn doozlichtighepdt wil schijnen/
 Met kost'le steenen toeberepdt/
 Van Jaspis en van Cristallijnen.

Daer Muer met Doozten was gevest/
 Rae Ise'ls twes-mael ses geslachten/
 Daer drie ten Oost / Zuyd / Noord / en West/
 gelepdt zijn / waer in d'Engels wachten.

Twaelf gronden hadt dees muer daer by/
 Rae 's Lamg en der Apost'len namen/
 Men matse met een gouden ry'
 op twaelf-duyfent stadien't samen.

Van Amethist / Zard / en Zaphyr/
 Calchedon / Topaes / en Cyanaten / Ec.
 Elk Doozt een Peerl / maer als een vper/
 Soo blinken hare goude straten.

Godt was daer in de Tempel self/
 En 't Lam dat heerlick was verheben ;
 Daer was geen danck / noch hoogh gewelf/
 Maer Godt wast al / haer lust en leven.

Daer is noch Son noch Mane schijn/
 Maer Godt en 't Lam die zijn daer lichten/
 daer sal 't als glas vol klaerhepdt zijn/
 daer sal den een den and'een strichten.

Die Doozten sullen open staen/
 geen

Geen nacht noch ramp sal haer bewaren :
 De Volcken sullen daer in gaen/
 Die Godts woordt doen / en dat bewaren.

Daer sal geen buyt geselschap zijn/
 Geen logenaers noch boose monden/
 Geen moordenaers noch quaedt fenijn/
 En sal in dees Stadt zijn bevonden.

„ Wel zaligh dan die in het Boeck/
 „ In 't Boeck des Lamis is opgeschreven ;
 „ By die en trefte noch wet noch bloeck/
 „ Maer krijgt de kroon van 't eeuwighe leven.

Lof-sangh nae de Vermaeningh.

Stemme :

O ! onsen Godt en Heer seer hoog gepresen.

O Groote Godt ! Almachtigh Heer der Heeren
 Wy singen lof u Heylgen Naem ter eeren/
 En danken u / dooz u weldadigheydt.

Die ghy ons doet / dooz u genadigheydt.

2. Dat ghy ons in het Hemelsch Broodt ten leuen

W Heyligh Woordt tot spijse hebt gegeven ;

En mildelijck / daer dooz ons swach gemoedt/
 Gespijst / gesterckt / en geest'lijck hebt geboedt.

3. Wilt ons / o Heer ! met uwen geest vedouwen/
 Wat wy u woordt in 't herte vast behouwen ;

En dat het niet vercreen wort noch versmoort :

Maer

Maer t'aller tijdt / veel vruchten brengen voort.

4. En niet behoort worden dooz des vleesch lusten
Die haer tegens de ziel ten strijde rusten :

Maer meer en meer / in lief d' en heylighejdt
Toenemen / en wat meer ten leken leydt.

5. Dat bidden wy / o! Opper-vorst der thronen!

In d'een'gen naem van u beminde Sone!

Verhoort ons Heer! om sijn verdienst en smert.

Wy offren u een gantsch goetwilligh hert.

Denckt op 't Endt.

Stemme :

Uyt den diepten, ô Heere.

O Heere der Heyl'gharen /

Wy bidden u / verhoort

't Gebedt van u Dienaren /

Die vreesen uoort u woort /

Wy komen met gebeden

Dooz uwen Heyl'gen Thron.

Hoort ons na u goetheden /

Dooz Christum uwen Soons

Ons sonden doen ons schroomen /

O! Heer / soo 't wel behoort

Wy u om hulp te komen :

Want wy sien in u woort

Dat u byer-blammend' oogen

Soo reyn sijn / dat sy 't quaede

En 't boos niet lijden mogen
 Och! hoorz ons upt genaed.

Heer ghy hebt ons hoorz desen
 Vaderlijck gerastridt/
 O Goede ons gewesea/
 Doch weer goedigh gebeyde
 Van schadelijcke Beesten/
 Van diert en honger groot/
 Van hooge-bloets Tempersten/
 Verlost upt Oorzloghs-noodt.

Maer laes! in 's menschen leben
 Men luttel het 'ringh merckt.
 u Woordt veel niet ongeben/
 u straf weynigh brucht werckt/
 Het aerdt'sch dat schijnt heel hoben
 't Hemelsch 't werden betracht/
 Men vergeet u te loben/
 u Ser werdt kleyn geacht.

Du komt uw' hande ons raecken
 En pozt ons weer tot boet/
 Tot u och! Heer wy naecken
 Met een benantwt gemoet/
 Och! Heer wilt ons ontfermen/
 Och! Heer genadigh zijt/
 Och! hoorz ons ozoebigh kermen/
 Heer / schelt ons sonden quijt.

Ons misdaden zyn veele/
 Heer / en ons sonden groot/
 Wy willen 't niet verheelen/

Want 't is u naecht en bloot
 Wy bekenen ons sonden/
 Och! gaet niet in 't gericht
 Met ons / want wy en konden
 Niet staen booz u aensicht.

Nch! Heere wilt afdaten/
 Straft ons niet na verdienst/
 Kaffijdt ons doch met mate/
 Helpt ons op 't onverschienst/
 Nch! Heere weest genadigh/
 Och! Heere Heere hoort/
 Weelt ons / ghy zijt weldadigh/
 Dgunst duert boozt en boozt.

Her wilt u hulp ons senden/
 Blijft ons by in der noot/
 Troost ons in all' ellenden
 Dooz u genade groot/
 Op dat upk mondt / en herts
 Dtoebloey danck / en lof/
 Als wy her lost uyt smerten/
 Ghy ons geeft lodens stof.

Amex.

Den 25. Psalm.

Na de wijse:

Mijn Godt waer sal ick benen gaen.

O Heere! na u verlangh ick seer/
 Mijn hoops op u staet vroegh en laet/

Aart.

Laet my tot schande komen nimmermeer/
 Dat mijn byandt my niet en versmaet/
 Want'er niemandt tot schanden komt/
 Die u verwachte tot aller sondt/
 Maer verderben sullen de quaden al in den grondt.
 O! Heere wijst my uwe wegen slecht/
 En leert my dijnen padt treden/
 Leydt my in uwer waerheyt recht/
 En leert my met neer stigheden/
 Want ghy zijt de Heere van machte groot/
 Die my verlost upt mijnen noodt/
 Ick verwacht u / Heere / my niet en verstoet.
 Gedenckt / Heere / aen uwe barmhertigheyt /
 En aen uw' goetheydt mede/
 Die ghy altydt met goet bescheyt
 Bewesen hebt in brede.
 Gedenckt niet de sonden mijner jonckheyt/
 Maer alleen na uwer barmhertigheyt/
 En dat om uwer goedertierentheyt.
 De Heere is goet ende oprecht/
 Hy leydt de sondaers op den rechten wege/
 De ellendigen die leydt hy recht/
 En leert hem sijnen wegh te degen.
 De wegen des Heeren zijn vol goetheydt/
 En sijn woorzen die zijn waerheyt/
 Die sijn getuygenisse altydt verbzeydt.
 Om uws naems eere wilt genadigh sijn/
 Mijn sonden veel in 't sommeren/
 Die is 't die den Heere breezet sijn/

Den besten wegh sal hy hem leeren ;
 Sijn ziele sal wonen in grooten hzee/
 Sijn zaedt zal 't landt besitten mee/
 Daer toe sal hy komen in 's Hemels stee.

De verholentheydt des Heeren is
 Op die hem hzeesen en eeren/
 En sijn verbondt laet hy gewis
 Haer weten sonder cefferen.
 Mijn oogen sien gestadelijck
 Al op den Heere sonder bes' wijck/
 Hy sal mijn vosten trecken upt het slijck.

Keert u tot my / o Heere goedt/
 Wilt mijns genadigh wesen/
 Want ick ben eenfaem vol tegenspoet/
 Ellendigh / en seer mispzesen/
 Den anghst mijns herten is seer groot/
 Hoert my upt alle mijnen noodt/
 Soo wil ick u / Heere / loben minjoot.

O Heere ! aenhet mijnen armen staet
 Daer toe doek mijn ellende/
 Vergeeft my alle mijn sonden quaet/
 Van my en wilt u niet wenden/
 Wilt aenlien mijn vbanden stout/
 Die daer doek zijn seer menighfout
 Die my van herten maken benout.

Bewaert mijn ziele booz / waer verdziet/
 Verlost my / Heere / van alle quaden/
 Laet my tot schanden komen niet/
 Want mijn betrouwen is op u stade.

Slecht ende recht behoedet my/
Want ick verwacht u met herten bly/
Wilt Israël maken van alle sonden bly.

Aen de Nieuwelingen in Christo.

Stem: Psalm 9.

Heer ick wil u uyt 's herten grondt.

O Hoe goet is 't / dat van der jeught
Men 's Heeren jock opneemt met vzeught/
En daer in tot in d'oude dagen
Ghoozsaemlijck sich soecht te vdragen.
Beminde vzienden / die nu zyt
den vryd'gom Christo toegewijt/
om dooz 't geloof hem na te vdrden/
Wiens naem ghy ernst'lijck hebt beleden;
Ghy zyt nu wel gekomen tot
den Bergh Zion / den Stadt van Godt
Tot sijns eers woonstee uptgelesen/
't Hemelsch Jerusaleem gepzesen;
En tot den hoop van onteibaer
Veel dupsent Eng'len / tot een schaer
der eerst ghooznen / tot den leven
In d' Hemel by Godt ingeschreven;
Tot Godt den Rechter ober Al/
Doozt tot de geesten van 't getal
der hepligen / volmaect recht vberdigh/

Tot Jesum Midd'laer eerwaardigh,
 Tot den Midd'laer van 't Nieu Verbondt/
 Tot het Sprongh-bloedt / hoor ons gesont
 Tot een Soen-offer / 't welck roept Dede/
 Geen waeck / soo 't bloedt van Abel dede.
 Nu ghy hier toe gekomen bent/
 Volherdt getrouwlyck tot den Endt.
 Niet in 't begin / noch ten mid-wegen/
 Maer in 't Eyndt is de Kroon gelegen.
 Daerom ghy jonge spruyten nu/
 Als levende steenen bouwt u
 op / tot een geest'lyck huys den Heere/
 om Godt doo; u offrand te eeren.
 Als rancken Christo ingelyfc
 In den wijnstock vruchtbaer bekljft.
 Zijt vast gewortelt in 'e geloobe/
 op dat niemandt uw' schat en roebe.
 Siet hoor u / dat ghy niet verliest
 Van 't geen gewoicht is / maer berkieft
 Het beste deel / om dat t' erlangen/
 Soo meught ghy vollen loon ontfangen. Amen.

 Van de Doop.

Na de wijse: Al die in Zion zijt.

O M dies wille datter twist
 Al omme is geresen/
 En Antechrist

't Volk geern sonde verleen/
 Soo docht ons goet bewesen/
 Hoe dat wy niet en lesen/
 Dat doopsel reen/
 Toekomt de kinders klein:
 Maer dees alleen
 Die gelooven Godts raedt/
 Gelyck als men dat wiste // wel
 Men Ioannes Baptiste // snel/
 Hy dooyte / verstaet/
 Die bekenden haer misdaedt.
 Christus heeft (soo ick las)
 Den doop selve ontfangen/
 Als hy oudt was
 Ontrent de dertigh Jaer.
 Wy moeten hem aenhangen/
 Ende hem oock nagangen/
 Hoozt doch hier naer/
 Wat hy seydt met woorden waer/
 Alsoo behoozt ons (klaer)
 Te herbullen gerechticheydt/
 De kinderkens jonck / oock mede klein/
 Weten van gerechtigheden geen/
 Die gelooft met bescheydt
 Maer doen soo Christus seydt.
 Jesus Christus bebal
 Dat selve zyn dienaren/
 Dat 's ober al
 De werelt souden gaen/

d' Euangelium verklaren
 Doopende alle scharen/
 Dies geloof den aen
 Souden den doop ontsaen/
 s' Hebbent gedaen
 die geloofden (men leeft niet van meer)
 Die bekenden haer sonden al/
 Waren behouden van 't getal/
 Kinderen teer
 Weten van doop noch leer.

Petrus die spzack
 Godts Woordt tot den Ioden/
 Haer hert ontsack
 Alst' hoojden sijn sermoen/
 Merckende Godts geboden/
 Zijn sp tot hem gebloden/
 Seggend' op dat saysoen
 Wat sullen wy best doem?
 Om ons ziel behoen.

Petrus die gaf haer raet:
 Wilt u lieden bekeeren saen/
 ghy sult den geest des Heeren ontsaen
 V doopen laet
 Tot bergebinge der misdaedt.

De Geest des Heeren sant
 Philippum tot den he sieden/
 Die npt Moorenlandt
 Berepft quam seer valliant/
 Daer hy quam gereden

Heeft hy hem saen beleden
 Men eenen kant
 Aldaer hy water bant/
 Maer goetd verstandt/
 Wat belettet noch mijn/
 Dat ick niet mach wesen gedoopt/
 Philippus heeft desen ontknoopt/
 Geloofdy van herten sijn/
 Soo sal 't wel mogen zyn.

Als hy geloofde perfect
 In Godts Sone verheben/
 En hem ontdeckt
 Was des Schrijtuers bediet/
 Philippus heeft hem gegeven
 Den doop / soo staet geschreven/
 Maer anders niet
 En soudt hebben geschiedt/
 Soo men wel siet
 Doen hy vzaeghde / mach 't geschien ?
 Soo dat de heidenen hoorde wel/
 Waer op Philippus antwoorde snel/
 Dies hy 't selven tien
 Ginch zyn geloof belien.

1. Pause.

Lucas schryft bescheet
 Hoe Paulus hem bekeerde/
 Na Damasco hy reet
 En sagh op 't selve pas
 Een gelichte (d' welck hy eerde)

Een stemme die hem leerde/
 Gaet doch seer ras
 Al tot Ananias/
 Dat 's een Man die was
 In de Stadt Damasco/
 Die sal u seggen : wat ghy doen sult/
 Hy bekende als de vzoen sijn schuldt/
 Niet hem doopen soo
 Na des Heeren gebo.
 Cornelius een hooft
 Der Italiaenscher scharen/
 Die heeft geloofst/
 Dies Petrus moeste gaen/
 d' Euangelium hem verklaren
 Met die in sijn huys waren/
 Die alle saen/
 Godts Geest hebben ontfaen/
 Hoorende 't vermaen/
 Petrus met soet geschal/
 Sprack: wie mach 't water keeren vzy/
 Dat die heeft den Geest des Heeren als wy
 Niet gedoopt zjn sal/
 Haer te dooven hy heval.

De Stockmeester vertsaeght
 Die viel Paulus te doeten/
 En heeft gebraeght/
 Liebe wat sullen wy
 Ter saligheydt doen moeten :
 Belooft (tot een versoeten)

Men Jesum by
 Den Heer / sprack Paulus by/
 s' Hooren Godts Woordt: dus by
 Niet hem doopen en al 't gesin/
 En hy verblifd hem met al de zijne ras
 Om dat hy nu ten sijne was
 Beloobigh / tot haer gewin/
 Hier begriipt men geen kinders in.
 Aldus / al doopen sy
 Diverse hups gesinnen/
 Soo mogen wy
 Die kinders jongh en slecht
 Daer niet begriipen hinnen/
 Want die schrift wilt versinnen/
 Tot de geen secht/
 Die daer hooren oprecht/
 Oock Paulus uytlecht/
 Dat die klappaerts onreen
 O heel hups gesinnen verleyden grof/
 Nu wilt dit onderscheyden / of
 Men kinders klein
 Kan verleyden? Ick segh neen.
 Soo men de kinders / wack
 Kan verleyden noch afkeeren/
 En Paulus sprack
 Dat men hups gesinnen doet/
 Hoe w' ment dan nu meer sy/
 om daer mede te leeren/
 Wat in hups gesin soet

Een kleen kindt wesen moet/
 Maer zyt dit broet/
 Die kinders doopen koen/
 Volgende haer vermoeden quaedt/
 Verlaten soo Godts goede raedt/
 Te niet die doen
 Dooz haer twijff. Ick vermoen.

2. Wase.

Paulus met goet verstandt/
 Komende tot Ephesen/
 Jongers hy vande/
 Die hy vzaeghde subjt:
 Heet ghy lieden by desen/
 Den Heyligen Geest (geprezen)
 ontfaen? om u hebzjdt/
 Ma dat ghy geloovigh zyt/
 s' hebben haer gequyt/
 En spracken generael/
 Van den Heyligen Geeste niet/
 Doen hetens andermael
 Haer doopen/na Schrifts verbael.

Wasset dan niet genoegh
 Men Johannes doop bevonden?
 Die spa en vzoegh
 Tot beteringe rooy/
 En van Godt was gefonden/
 om sijn woordt te herkonden/
 Maer met grooten hooy/
 Nemen veel van selfs de looy/

Dus hare doop
 Wy vooz goet houden niet/
 Die den doop recht vertwerben sal/
 Moet eerst sijn sonden sterben al/
 En onderhouden siet
 Al wat hem Godt gebiedt.

Paulus spzecke wel hier af
 Scer klaer tot den Romeynen/
 den doop is als graf
 de sonden / zijt dit vzoet/
 dit is niet van den kleynen/
 Maer den grooten onreynen/
 Die sonde doet/
 Dus moet hy bewijzen boet/
 Dooz't geloof soet/
 Alsoo ten doope gaen.
 Den doop (hoozt desen regel uyt)
 Dat is een Zegel oft Besluyt/
 Dien recht heeft ontsaen/
 Heeft Christus aengedaen.

Petrus onsen vriendt
 Maecte van den doop oock menep/
 Waer toe hy dient
 Gebuycht / uyt datter aenkleest/
 Tot verseeckringh der consciency
 Dient hy / dus elk sentency
 Rechtsinnigh geeft/
 Oft daer een kleyn kindt leest/
 Dat een consciency heeft,

Ghy sult wel neen verstaen/
 Want de Kinderz (verstaet 't bediet)
 Weten van goet nochte quaedt niet/
 Soo Godt deed vermaen/
 Al dooz Moysen seer saen.

Paulus selve berklaert
 Dat hy des Heeren wille
 Geopenbaert
 Hadde / volkomen sijn/
 Van den Kinder-doop vol geschille/
 Daer af soo / wyght hy stille/
 Dus moetet tot geen termijn
 Des Heeren wille sijn.

Maer hepligh schijn
 Ist / en anders niet el.
 Laet dit uyt u memorien // niet/
 Chronycken en Historien // siet/
 Daer merckt ghy wel
 Dattet is menschen instel.

Paulus oock noch spreekt
 Tot die van den Galaten/
 Die u anders preekt
 Van wy / (dit wel versint)
 Die is van Godt verwaten/
 Der vloecht / wilt dit recht vaten/
 Waer men 't eyndt oft begint/
 Men geenfins niet en bindt/
 Dats eenigh kindt
 Dooyten / 't welck ons verkloecht/

Hoe souden wy dit prijsen // dan/
 Wis ment ons niet bewyssen // kan ;

Maer hoe ment soeckt/
 Menschen leer is verbloect.

Gh'en sult tot myn Gehodt
 Niet toe doen / oft vermind'ren/
 Bebreelt ons Godt!

Hoe wel men anders siet/
 Men gaet sijn woordt behinderen/
 Men doopt nu klepne kinderen/

Waer af hy niet
 Een letter en gebiedt/

Gelyck dit Liedt
 Bewyist / al is 't niet langh.

Nu denckt hoe Paulus seydt gewis/
 Datte maer een doop recht en is.

Orlof in danck
 Neemt dit simpel gesanck.

Lof-Sangh.

Stemme :

Mijn ziel maeckt groot den Heer.

Mijn ziel rijst upt het stof/
 En singht uw' Schepper lof/

Met woorden en gedachten ;
 Hoemt Hem en geeft Hem Eer/

Laet niet af ni immermeer/
 Dyst hem upt al u krachten.

Danck

Danke Godt / die al wat leeft /
 Ja wat men siet en heeft /
 geschapen heeft soo heerlijck /
 Dat 't al sijn groote kracht /
 Sijn wysheydt / en sijn macht /
 Sijn goeth. pt ons thoont leerlyck.

O Mensch geef ghy Godt lof /
 Die u uyt Aerd' en stof
 Ept genaed' heeft doen wesen /
 Een Schepsel tot sijn Eer
 Och dat dooz u de Heer
 Mocht werden hoogh geprezen.

Roemt dees Versorger goet /
 Die u soo rijckelijck boedt /
 Ja soo mild'lijck komt syjssen /
 Die u betwaert in noot /
 En helpt dooz sijn macht groot /
 Laet niet af hem te pjsen.

Een Landt daer Honigh groept /
 Daer Melck rijck'lijck in vloeyt /
 Een Edel Landt booz and'ren /
 Daer Godts oogen op sien /
 Dat hy sijn hulp wil sien /
 geeft hy ons met malk and'ren.

Geest Gode hier booz danck /
 o Mensch / u leven lanck /
 Wilt Hem gehooz/aem wesen /
 Danckt Hem booz sijn werdaed
 Doch meest booz sijn Benaed'

Dyt Liefd' aen u betwefen.

Doen hy sijn liebe kindt/
 Soo seer van hem bemint/
 Soo hoogh hy hem in waerden/
 W / doen ghy laeght veracht/
 Ja in u bloedt versmacht/
 Gesonden heeft op Werden.

Die u heeft dooz sijn doodt
 Verloft / dooz sijn bloet root
 Gewasschen van u zonden/
 Dooz sijn groot leet en smaect
 Gevrijt van u misdædt/
 En 's doodts banden ontbonden.

Die u Godts wil en wet/
 Sijn Woordt reyn onbesmet
 Geeft tot spijsse der zielen/
 En u geeft sterckt en kracht
 Om dooz sijn hulp en macht
 De sonden te vernielen.

Als een trou Herder doet/
 Sijn Schaepjes die hy hoet/
 Men versche Beechjes leydet/
 En in een vuchtbaer Landt :
 Soo heeft d' Heer als met d' handt
 Dooch lieflijck geweydet.

Danckt Godt die u heeft geplant
 In sijn Hof / aen de kant
 Van klare / water-stroomen ;
 D'æghyt doch vuchten lieflijck

Ep! laet doch danckbaerlijck
 Sijn lof uyt u booztkomen.
 Ghy vrome loofte den Heere.
 Al die tot dienst en Eer
 Van Hem u hebt begeben/
 Danckt Godt hy is vrend'lijck
 Sijn goetheyt duert eeuw'lijck/
 D'ijst hem doch al u leven.
 Op dat wy na hy Hem
 In 't Nieuw Jerusalem
 Godt eeuwigh mogen loben/
 Dooz Christum sijnen Soon/
 Die ons des levens Croon
 Van wil schencken hier boven.

Wilt.

R E G I S T E R.

A.

A	die om stryden hebben lust.	3
	Alle mijn hoop / mijn troost mijn toeverlaet.	6
	Als d'ruyk en noot mijn hert en ziele klemmen.	8
	Al't goudt der Koningrijcken.	9

B.

	Bereydt u hups terstont.	11

D.

	Dat eenigh Godtlijck wesen soet.	13
	Die Godes naem te recht sal roeyen aen.	16
	Doe d'Herders in der nacht.	18
	Doe Israël na veel slavens.	19

E.

	Gen vrou die twalef jaren.	20

Gen

R E G I S T E R.

Gen nieu liedt wil ick heffen aen.	22
G.	
Gedenckt o menschen t'aller tijdt.	25
Ghy onder soecht en kent my Heere.	27
Godt heeft Moisi bevel gedaen.	30
Godt sprack in voorgesden tijden.	31
H.	
Het scepden en 't vergaren.	36
Hoe liefstijck / hoe heerlijck / en hoe schoon.	38
Hoe troostlijck ist vooz al die geen.	40
I.	
Ich dancke u o Heere.	42
Ich her o Heer mijn heet en oogen.	43
Ich hoor Trompetten klincken.	44
Iesus die quam gegangen.	46
In desen tijdt sel ende stranch.	48
Israei most de versteligen.	51
K.	
Komt al van Zuyden en van Oosten.	54
M.	
Mijn Ziel is soo stil en soet.	56
Mijn Ziel rijst upt het stof.	76
O.	
O Geestelijcke Hemel stadt.	59
O groote Godt Almachtig Heer der Heeren.	60
O! Heere der Heyzscharen.	61
O! Heere na u verlangh ick seer.	63
O! hoe goetd ist dat van der jeught.	66
Om dies wil datter twist.	67

E Y N D E.

d. 3194